

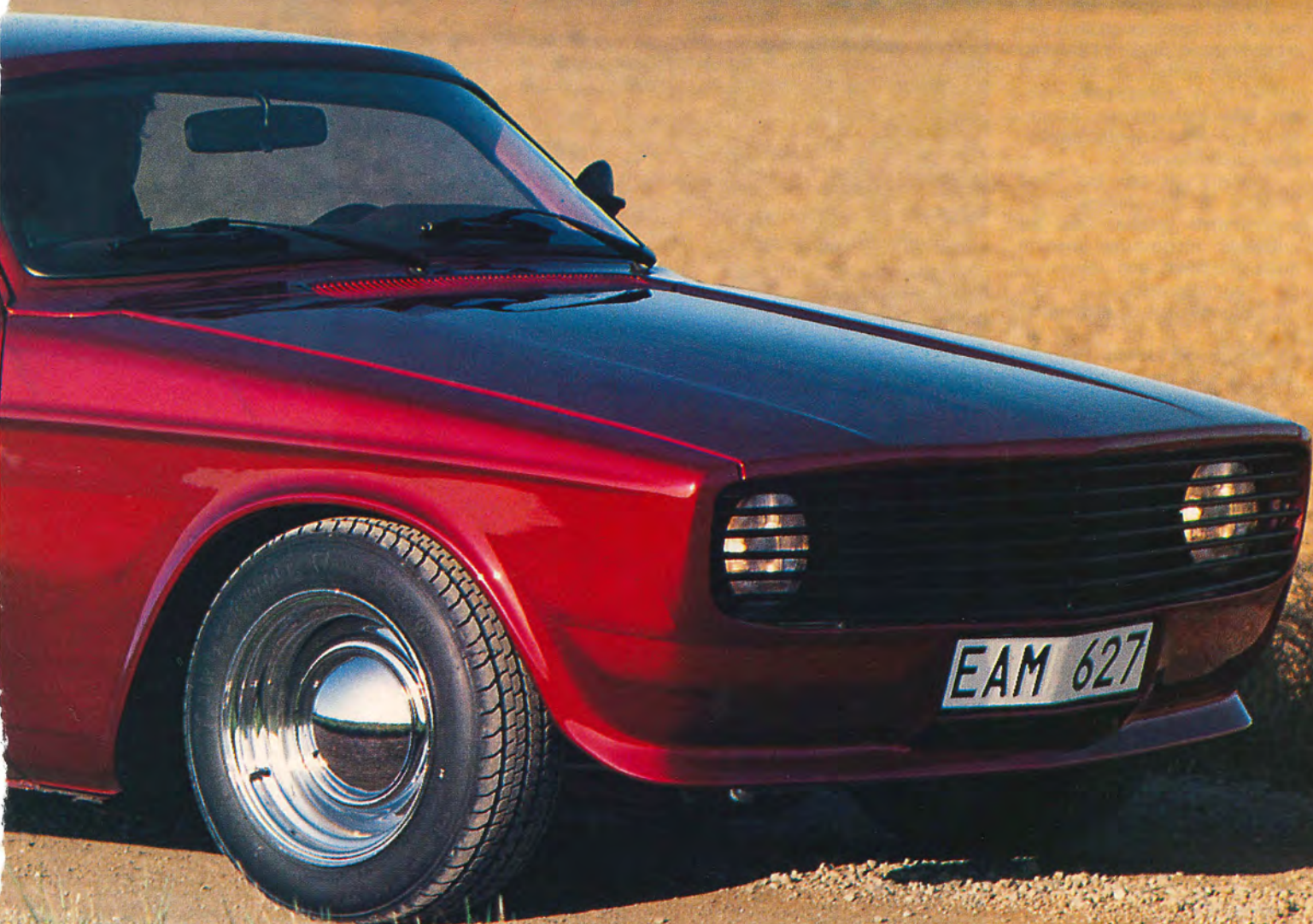
DEN RENA LO

***På Volvo-träffen i Vallåkra slog den nya stilen till!
Ren, kompakt och diskret.
Kent Gahm från Gotland serverade den nya looken på sin elegant taksänkta 145:a.
Ett bevis på att man kan bygga vinnare utan glitter och tingeltangel.***

Av Gert Karlsson (text), Anders Albinsson (foto)

OKEN VINNER!

■ ■ ■ Nu är den här.

Den rena, kompakta och diskreta looken.

Helt enkelt en ny stil. Fjärran från påplastade scoop, anksjärta, glitter, tingel-tangel och lull-lull.

Genombrottet för den rena looken kom på Volvo-träffen i Vallåkra. Per Östmans och brö-

derna Wilhelmssons egen skapelse.

"Pösse", "Tilla" och "Ville" höll i trädarna på ett suveränt sätt. Iförda kritvita överaller, Bilsport-kepsar och flitigt utnyttjande sina walkie-talkies.

220 Volvo-bilar och 5.000 pers strålade samman i det lilla skånska samhället.

Solen värmdes skönt och gjor-

de tillställningen till en härlig fest för alla Volvo-fans.

Bland alla hottade Amazoner, choppade 142:or, fräcka Epor, originalrenoverade P1800 och en och annan vässad PV, fanns en bil som skiljde sig från mängden.

Trots ett mycket diskret utseende fastnade besökarna för en

taksänkt, modifierad och elegant lackad 145:a.

En given höjdare i klassen 140/160. Kanske till och med en aspirant på "Peoples Choise"?

Men det var många om budet. Något som Krister Göransson från Volvos PR-avdelning kunde konstatera där han gick omkring och gottade sig åt alla fräsiga byggen. Vänd!

Han åkte 154 mil enkel resa

Forts. från föreg. sida

Saabs Bertil Gustafsson fanns också på plats. Ivrigt spanande efter intressanta nyheter.

Häftigt tryck

■ Och nyheter fanns det. Volvo-bilar i alla skepnader. Från Älvsbyn i norr till Danmark i söder.

Dessutom ett 40-tal Buggies samt ett knippe fräscha jänkare.

När orken tröt kunde besökarna stärka sig med korv, mackor och hembakade bullar.

Idrottsföreningens medlemmar skötte kommersen som gav ett välkommet tillskott i kassan.

Tractor spelade country med häftigt tryck och ett gäng grabbar från Helsingborgs karateklubb gjorde en bejublad uppvisning i självförsvar.

För att inte tala om "The Swedish Balloon-shakers". Tre supertöntiga grabbar som till publikens förtjusning försökte dölja sina företrädare. Både med och utan ballonger . . .

Ballongdans och helikopteruppstigning i all ära. Det var ändå bilarna som lockade storkpubliken till Vallåkra.

När speakern Leif "Mr Seabeach" Sjöstrand drog igång prisutdelningen var intresset på topp.

Gamla bekanta

■ Upp på prispallen blev flera gamla bekanta. Exempelvis Hans "Adolf" Adolfsson från Nybro. Segrare i både Amazonklassen och "Bästa motorrum".

Vallåkras egen Bengt "Ville" Wilhelmsson tog hem klassen för street rods och tävlingsbilar. En mycket populär vinnare!

Bland Eporna toppade givetvis Raus-grabben Ingemar Hansson. Dagen till ära hade den extrema Amazonen blivit godkänd som A-traktor.

Minst lika glad var Håkan Glindell från Storebro. Inte nog med att han kom trea i P1800-klassen.

Han vann även den superlack hos A-lack & Lörs som lottades ut bland alla utställare som röstade fram pristagarna i de olika klasserna.

I "Long Distance" kunde ingen hota Per Lundqvist från Älvsbyn. 154 mil enkel resa!

Den grabben var väl värd sitt pris. En preparerad Volvo-topp från KG Volvotrimning.

Publikens gunstling

■ Det bästa sparades till sist.

Glada pristagare i 140/160-klassen var ettan gottlänningen Kent Gahm, trean Håkan Jonsson, Norrköping och tvåan Håkan Mohlin från Nybro.

Kent Gahms stilrena bygge är en fröjd för ögat. Låg, bred, mullig — men ändå diskret. 145:an är choppad, karosserisidorna igenlagda och bakluckan helt ny. Lacken är ett litet mästerverk.

"Peoples Choise". Publikens egen gunstling.

Gissa vilken av dom 220 Volvo-bilarna det blev?

Just det, den choppade

145:an. Även vinnare i 140/160-klassen.

En rörd Kent Gahm från Hemse på Gotland trodde knappt det var sant. Drömmen

hade gått i uppfyllelse.

Han fick förstas jättebucklor, blommor, skumpa och prispengar. Samt fyra fräscha Klebér-däck!

Forts. sidan 84

Vallåkra-träffen blev en härlig fest för alla Volvo-fans. 220 Volvobilar, 40-tal Buggies, häftiga jänkare och 5.000 besökare strålade samman i det lilla skånesamhället. Förutom alla fräscha byggen bjöd Per Östman & Co på countrymusik med tryck, balongdans, helikopteruppstigning och mycket annat.

Massor med färggranna Buggies kom till årets Vallåkra-träff. Ett trevligt komplement till alla Volvo-bilar.

Vad vore en inredning utan krossad plysch? Det undrar "Lady" som trivs i den ombonade miljö som husse skapat.

Ingemar Hansson sprutar segerskumpa. Nu är Amazonen godkänd som A-traktor!

Visst hör street rods hemma på Vallåkraträffen. Närmast Bengt Wilhelmssons läckra skapelse som mycket riktigt vann klassen.

Vedermödor blev seger i Vallåkra

Forts. från sidan 29

— Jag visste att den rena looken skulle vinna till slut, sa den lycklige vinnaren.

Redan förra året fanns han på plats i Vallåkra. Hans snyggt lackade men för övrigt ganska standardmässiga 145:a växte ingen större uppmärksamhet.

— Då bestämde jag mig för taksänkning och andra modifieringar.

Han åkte hem och handlade bil på direkten. Hittade en lämplig 145:a från 1972.

Choppad 10,5 cm

■ Av olika omständigheter kom inte projektet igång förrän i februari.

— Men det var först i maj som jag började bygga på allvar.

Kent lämnade ingenting åt slumpen. Fixade till underredet och bytte alla sliddelar. Inklusive bromsarna.

Karossen fick sig en ordentlig omgång. Taket choppades 10,5 cm!

— Det är tillbakaflyttat 2,5 cm och förlängt 12 cm. Stolparna är lutade inåt.

Han plockade på 242-dörrar och täckte resten av sidorna med plåt.

Bakluckan begåvades med ett nytt utseende. Mycket beroende på den låga men breda rutan.

— Det gör att hela bilen ser låg och bred ut, förklarade den glade byggherren.

Nya bakljus och stötfångare från 245:an kompletterar den mulliga aktern.

Hatar plast

■ Fronten är också modifierad. Mera än vad man först tror.

— Jag har tagit ur en kil på nästan fem cm i framskärmarna. Det gör att hela nosen sänks.

Vidare en nätt frontspoiler, luftintag under nummerplåten samt en enkel rörg Grill.

Allting är naturligtvis gjort i plåt. Något annat vore otänkbart för den sympatiska gotlänningen som har mycket bestämda åsikter.

— Jag hatar plastpåhäng!

Under huven döljer sig ett potent hemmabygge. Timo-preppad topp, Timo-kam och dubbla SU-förgasare ger fullt tillräckligt med effekt.

— Ändå klarar sig motorn på en liter per mil vid hård körning.

M45-låda från en -76:a och standardbakaxel med 4:30:1-utväxling tar hand om hästkrafterna.

Det var lika många bilar som letat sig till Vallåkra som i fjol. Alla möjliga och omöjliga stilar var representerade.

Avancerad lack

■ Hela bilen präglas av en sällsynt clean look. Baby Moon-fälgarna skodda med Firestone lågprofilsdäck är bara ett exempel.

Den avancerade lacken avslöjar att Kent Gahm är proffs på att hantera färgsprutan.

— Det är faktiskt mitt yrke. Jag har egen plåt- och lackeringsfirma.

Han har lagt ner hela sin själ för att göra den choppade 145:an så elegant som möjligt.

— I botten ligger det en ganska ljus kopparmetallic, berättade Gotlands egen expert på showlack.

Silvermetallic, guldmurano och svart skuggning sätter sprätt på fält och effektytor.

— Sedan har jag dragit röd candy över alltihopa. Och så klarlack förstås. 11 lager med mellanslipningar.

Det är ett tidsödande arbete att åstadkomma en superlack. Motsvarande beställningsjobb skulle gå på närmare 15.000 kronor.

— Själva lackjobbet tog ungefär 40 timmar. Men underarbetet törs man knappt tänka på. Jag spacklade en hel månad.

Gillar diskret stil

■ Vedermödorna lönade sig. Både utställarna som röstade fram pristagarna och publiken föll för den rena looken.

— Jätteroligt att min diskreta stil uppskattas. Jag har aldrig lagt en enda skrikig lack.

Ska det här bli en ny stil i svensk customizing. Den rena och diskreta looken tog poäng i Vallåkra.

Kent tycker det är en gåta hur man kan ha en röd bil med blå och gula ränder på.

— Det stämmer inte alls. Ändå har det gått hem på många utställningar. Samma sak med inredningar där man kombinerar skrikig röd och blå plysch.

Självt har han valt knappstopad mörkbrun sammet. Men på Vallåkraträffen var interiören inte ens halvfärdig.

— Jag hann inte. Därför hängde jag ett svart skynke för bakrutan. Folk som försökte titta in såg absolut ingenting.

Det var många som var intresserade. Där om vittnade alla näsavtryck på rutorna!

Vallåkra i topp

■ — Klart att man blir nyfiken på inredningen när man ser en fräsch bil, menade Kent som tyckte det var enbart ett nöje att putsa rutorna rena från avtryck.

Han var förstas helnöjd med utflykten till Skåne. Inte bara för att han vann.

— Jag har varit runt på vassinnigt många utställningar. Men inget arrangemang går upp mot Volvo-träffen i Vallåkra.

"Pösse" & Co kan sträcka på sig. Det har man gjort sig förtjänt av.

— Enda negativa med Vallåkra är att det är aningen för trångt. Det blir lite av parkeringsplats över det hela.

Just därför var Kent Gahm överraskad att han vann "Peoples Choice".

— Jag stod ju inklämd mellan alla andra bilar. Min 145:a måste ses ur rätt perspektiv för att komma till sin rätt.

Ändå tog han storslam. Ett skönt bevis på att man kan bygga en vinnare utan glitter, tingeltangel och lull-lull.

Den rena looken har kommit för att stanna! □

Mustangen som aldrig blir klar

Forts. från sidan 77

blev också något i hästvåg!

— Ja, jag har kromat allt jag kunde kroma, säger Dalibur. Luftrenare och gångjärnen till huven är helt blanka. Plus en massa andra grejor.

Att hitta kromade detaljer under huven är trots allt inte så ovanligt. Många show-bilar är utrustade på det sättet idag. Men när man hittar röda plyschkuddar under samma huv, ja då har man upptäckt något ovanligt.

— Plyschkuddarna sitter inte i när jag kör. Bara när den står uppställd på någon utställning eller liknande.

Underredet är inte på något sätt bortglömt. Dalibur har målat hela vägen.

Plus att han har kromat kardanstången.

På kardanknuten sitter en målning föreställande stjärnbänéret.

Allt filmas

■ Allt som händer med bilen registreras mycket noggrant.

— Jag har kostat på mig en videoutrustning som jag filmar alla händelser med. På träffar och utställningar har jag alltid kameran med mig. Liksom när jag bygger på Mustangen.

Och att bygga fortsätter han med.

Dalibur Preiningen — mannen som aldrig blir klar.

Eller ens vill bli klar! □